ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Kateřiny Burešové a soudců Mgr. Daniely Jandové a JUDr. Tomáše Němce ve věci

žalobkyně: **AN EURO Group s. r. o.**, IČO 24817333
se sídlem Plzeňská 1270/97, 150 00 Praha 5, Košíře
zastoupená advokátkou JUDr. Klárou Kořínkovou, Ph.D.
se sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **M Š**, IČO
s místem podnikání

o zaplacení částky 48 740,18 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 21. 11. 2025, č. j. 210 C 189/2025-44, ve znění opravného usnesení ze dne 24. 2. 2026, č. j. 210 C 189/2025-63

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se v napadeném výroku II. mění tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně z částky 31 960,12 Kč od 10. 7. 2025 do zaplacení, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně částku 5 791 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení částku 8 784,60 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kladně (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem označeným v záhlaví rozhodl, že žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni částku 48 740,18 Kč a částku 1 200 Kč, vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (výrok I.), žalobu co do úroku z prodlení ve výši 0,5 % ročně z částky 31 960,12 Kč od 10. 7. 2025 do zaplacení zamítl (výrok II.) a žalované uložil povinnost zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 5 791 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). Opravným usnesením následně soud prvního stupně opravil ve výroku II. nesprávně uvedenou sazbu úroku z prodlení „0,5 % ročně“ na správné znění „0,5 % denně“.

2. Soud prvního stupně vyšel ze skutkového zjištění, že žalobkyně uzavřela se žalovanou v rámci podnikatelské činnosti obou smlouvu o podnikatelském úvěru, na jejímž základě byl žalované poskytnut úvěr v původní výši 40 000 Kč. Žalovaná své platební povinnosti řádně a včas neplnila a dne 21. 5. 2025 uzavřela se žalobkyní dohodu o uznání dluhu č. [redacted], v níž uznala co do důvodu i výše dluh ve výši 31 960,12 Kč. Současně si účastnice sjednaly novou splatnost tohoto dluhu ve dvou splátkách po 15 980,06 Kč, splatných dne 21. 6. 2025 a 21. 7. 2025, dále smluvní pokutu ve výši 50 % z dlužné částky pro případ prodlení, poplatky za upomínání a smluvní úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně.

3. Z hlediska právního posouzení soud prvního stupně uzavřel, že žalobkyně prokázala vznik a trvání dluhu ve výši 31 960,12 Kč, jakož i nárok na smluvní pokutu ve výši 15 980,06 Kč a poplatky za upomínání, a proto žalobě v tomto rozsahu vyhověl. Ujednání o smluvním úroku z prodlení ve výši 0,5 % denně však posoudil jako absolutně neplatné pro rozpor s dobrými mravy a s ustanovením § 433 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“), a v této části žalobu zamítl.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II., podala žalobkyně odvolání, v němž namítala nesprávné právní posouzení věci. Uvedla, že možnost sjednat výši úroku z prodlení je projevem smluvní autonomie stran a případný zásah soudu do této autonomie je namístě pouze výjimečně, jsou-li dány mimořádné okolnosti případu. Takové okolnosti však žalovaná netvrdila ani neprokazovala. Žalobkyně dále namítala, že samotná odchylka sjednané sazby od sazby zákonné bez dalšího neznamená rozpor s dobrými mravy. Navrhla proto, aby odvolací soud napadený výrok změnil a žalobě v této části vyhověl.

5. Žalovaná se k odvolání žalobkyně nevyjádřila, k nařízenému odvolacímu jednání se bez omluvy nedostavila. Odvolací soud proto jednal a rozhodl ve věci v nepřítomnosti žalované (§ 211 ve spojení s § 101 odst. 3 o. s. ř.).

6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou a včas (§ 202 a contr., § 201, § 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 212 a § 212a odst. 1 a 5 občanského soudního řádu (dále jen „o .s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání žalobkyně je důvodné.

7. Soud prvního stupně provedl dokazování v rozsahu dostatečném pro rozhodnutí ve věci a skutková zjištění, z nichž vycházel, jsou správná; odvolací soud se však neztotožnil s jeho právním posouzením sjednaného úroku z prodlení.

8. Předmětem odvolacího přezkumu je toliko zamítavý výrok ohledně smluvního úroku z prodlení ve výši 0,5 % denně.

9. Podle § 2395 o. z. smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

10. Podle § 2053 o. z. uzná-li někdo svůj dluh co do důvodu i výše prohlášením učiněným v písemné formě, má se za to, že dluh v rozsahu uznání v době uznání trvá.

11. Podle § 2048 odst. 1 o. z. ujednají-li strany pro případ porušení smluvené povinnosti smluvní pokutu v určité výši nebo způsob, jak se výše smluvní pokuty určí, může věřitel požadovat smluvní pokutu bez zřetele k tomu, zda mu porušením utvrzené povinnosti vznikla škoda.

12. Podle § 1970 o. z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše stanovená nařízením vlády.

13. Podle § 433 odst. 1 o. z. kdo jako podnikatel vystupuje vůči dalším osobám v hospodářském styku, nesmí svou kvalitu odborníka ani své hospodářské postavení zneužít k vytváření nebo k využití závislosti slabší strany a k dosažení zřejmé a nedůvodné nerovnováhy ve vzájemných právech a povinnostech stran.

14. Podle § 1 odst. 2 o. z. nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti. Podle § 547 o. z. právní jednání musí obsahem a účelem odpovídat dobrým mravům i zákonu. Podle § 580 odst. 1 o. z. neplatné je právní jednání, které se příčí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. Podle § 588 o. z. soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně příčí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek.

15. Podle § 122 odst. 5 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (dále jen „ZoSÚ“), se odstavce 1, 2 a 4 použijí obdobně i na odloženou platbu, peněžitou zápůjčku, úvěr nebo obdobnou finanční službu, kde dlužník, který je fyzickou osobou, avšak není spotřebitelem, je v prodlení delším než 90 dnů s plněním peněžitého dluhu. Souhrn výše všech uplatněných smluvních pokut v takovém případě nesmí přesáhnout součin čísla 0,5 a celkové výše úvěru.

16. Z provedeného dokazování je zřejmé, že žalovaná uzavřela se žalobkyní smlouvu o podnikatelském úvěru jako podnikatelka a že dne 21. 5. 2025 svůj dluh z této smlouvy co do důvodu i výše písemně uznala. Současně bylo sjednáno, že tento již existující dluh bude uhrazen ve dvou splátkách po 15 980,06 Kč, splatných dne 21. 6. 2025 a 21. 7. 2025. Pro případ prodlení byla sjednána smluvní pokuta ve výši 50 % z dlužné částky a úrok z prodlení ve výši 0,5 % denně.

17. Dohoda o uznání dluhu má ve smyslu § 2053 o. z. účinek vyvratitelné právní domněnky, že uznaný dluh v rozsahu uznání v době uznání trval. Tato skutečnost je významná pro trvání uznané jistiny, nikoli však bez dalšího pro posouzení platnosti každého dalšího sankčního ujednání obsaženého v téže listině. Uznání dluhu nezhojuje případnou neplatnost vedlejšího ujednání odporujícího kogentní právní úpravě nebo dobrým mravům; k takové neplatnosti soud přihlíží i bez návrhu podle § 588 o. z.

18. Odvolací soud nepovažuje za správný závěr soudu prvního stupně, že samotná výše sjednaného úroku z prodlení bez dalšího zakládá jeho rozpor s dobrými mravy. Posouzení souladu právního jednání s dobrými mravy závisí vždy na okolnostech konkrétního případu a nelze je založit jen na prostém srovnání smluvené sazby se sazbou zákonnou. Výrazná odchylka od zákonné sazby může být signálem možné nepřiměřenosti, sama o sobě však bez přihlédnutí k povaze vztahu, postavení stran a dalším sjednaným zajišťovacím či sankčním mechanismům nepostačuje k závěru o absolutní neplatnosti ujednání. Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu zdůrazňuje, že samotné sjednání úroku z prodlení ve výši 0,5 % denně nezpůsobuje bez dalšího jeho neplatnost,

a že je vždy nutno hodnotit konkrétní okolnosti případu (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 1490/2019, 23 Cdo 765/2020).

19. V projednávané věci je dle odvolacího soudu podstatné, že žalovaná své povinnosti ze smlouvy o úvěru neplnila řádně a včas již před uzavřením dohody o uznání dluhu. Žalobkyně přesto nepřistoupila ihned k vymáhání celé pohledávky soudní cestou, nýbrž se žalovanou uzavřela dohodu, v níž žalovaná dluh výslovně uznala a žalobkyně jí současně umožnila splnit jej v nově sjednaných splátkách. Tím žalobkyně žalované zjevně vyšla vstříc a poskytla jí další čas k dobrovolnému splnění závazku.

20. Jestliže žalovaná neuhradila již první splátku splatnou dle obsahu uznaného závazku dne 21. 6. 2025, nastala podle dohody po uplynutí dalších 14 dnů splatnost celého dluhu, tedy dne 5. 7. 2025. Žalobkyně přitom požaduje smluvní úrok z prodlení až od 10. 7. 2025. Ani poté žalovaná dluh neuhradila. Odvolací soud proto přikládá význam právě tomu, že žalovaná neplnila svůj závazek vůbec neplnila, a to ani poté, kdy jí žalobkyně poskytla dodatečný, pro ni příznivější, režim splnění dluhu.

21. Právě tato okolnost je pro posouzení věci podstatná. Odvolací soud zdůrazňuje, že závěr o platnosti ujednání o úroku z prodlení činí **výlučně v poměrech tohoto konkrétního případu**, v němž žalovaná nejprve neplnila původní závazek, následně dluh písemně uznala, žalobkyně jí poskytla další možnost plnění ve splátkách, avšak žalovaná nesplnila ani takto nově a příznivěji upravenou povinnost. Navíc nelze přehlédnout, že žalovaná je po celou dobu soudního řízení neaktivní, nevedla nic na svoji obranu a k důvodům nesplácení úvěru. Za takového skutkového stavu nelze sjednaný úrok z prodlení považovat za šikanózní nebo zjevně nepřiměřený jen z důvodu jeho výše.

22. V poměrech této věci plní sjednaný úrok z prodlení standardní sankční a zajišťovací funkci pro případ opakovaného porušení platební povinnosti v obchodním vztahu mezi podnikateli. Nejde přitom o vztah spotřebitelský a žalovaná ani netvrdila, ani neprokazovala konkrétní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit zneužití jejího postavení slabší strany ve smyslu § 433 odst. 1 o. z. Samotná okolnost, že žalovaná je fyzickou osobou podnikající živnostenským způsobem, k takovému závěru nepostačuje.

23. Odvolací soud přihlédl rovněž k omezením plynoucím z § 122 odst. 5 ZoSÚ. Při celkové výši poskytnutého úvěru 40 000 Kč činí horní hranice souhrnu všech uplatněných smluvních pokut částku 20 000 Kč. Žalobkyně uplatnila smluvní pokutu ve výši 15 980,06 Kč. I pokud by byl do této úvahy zahrnut i požadavek na poplatky za upomínání ve výši 800 Kč, činil by souhrn 16 780,06 Kč, a nepřesáhl by tak zákonný limit; zůstal by pod ním o částku 3 219,94 Kč. Souhrn výše všech uplatněných smluvních pokut tak zákonnou hranici nepřekračuje.

24. Odvolací soud proto uzavírá, že v poměrech projednávané věci není ujednání o úroku z prodlení ve výši 0,5 % denně z částky 31 960,12 Kč neplatné ani pro rozpor s dobrými mravy, ani pro rozpor s § 433 o. z. či § 122 ZoSÚ.

25. Odvolací soud proto shledal smlouvu o úvěru uzavřenou mezi účastníky jako platnou, včetně ujednání o úroku a úroku z prodlení.

26. Na základě shora uvedených závěrů odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku II. změnil podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. tak, že žalobě v této části vyhověl.

27. Odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně, proto podle § 224 odst. 2 o. s. ř. rozhodl o nákladech řízení před soudem prvního stupně podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. a ve věci úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 5 791 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného a doměřeného soudního poplatku v částce 1 950 Kč + 487 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 14b

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, z tarifní hodnoty ve výši 48 740,18 Kč sestávající z částky 700 Kč za každý ze tří úkonů právní služby realizovaných před podáním návrhu ve věci včetně tří paušálních náhrad výdajů po 100 Kč dle § 14b odst. 5 písm. a) advokátního tarifu a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z přiznané odměny a náhrad.

28. O náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1, § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o. s. ř. a v odvolacím řízení úspěšné žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 8 784,60 Kč, tj. odměna advokáta za dva úkony právní služby po 3 180 Kč (podání odvolání, účast u odvolacího jednání dne 27. 5. 2026) podle § 7 bod 5, § 8 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g) a k) advokátního tarifu, když tarifní hodnota byla určena výší samostatně uplatněného úroku z prodlení ke dni 27. 5. 2026 částkou 51 455,79 Kč (úrok z prodlení 0,5 % denně z částky 31 960,12 Kč od 10. 7. 2025 do zaplacení**,** tarifní hodnotou je hodnota tohoto samostatně uplatněného příslušenství ke dni úkonu), náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu a 21 % náhrada DPH z odměny a náhrady hotových výdajů podle § 137 odst. 1 a 3 o. s. ř. ve výši 1 524,60 Kč**, a** 1 000 Kč za zaplacený soudní poplatek.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není dovolání přípustné.

Praha 27. května 2026

JUDr. Kateřina Burešová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová